

Práci Hany Zajícové považuji za velmi zdařilou, přičemž důvodem rozhodně není jen výběr zajímavého a velmi atraktivního tématu: manipulace hostitele parazitem. Ze stylistického hlediska je psána velice příjemným a čtivým jazykem, z hlediska logického je postavena srozumitelně a jasně.

K práci nemám v podstatě žádné skutečné výhrady, natož závažné námitky, snad jen pár obecnějších komentářů:

- str. 3 - Uvádět bakterii charakteristikou „gram-negativní aerobní“ v době, kdy je fylogenetická klasifikace bakterií poměrně dobře zpracována, mi připadá trochu jako přežitek.
- str. 7 – Ačkoliv celkově je úvod psán velmi dobře, tato pasáž mi připadá mírně neuspořádaná. Celkem náhodně jsou tu vybírány a uváděny jednotlivé příklady manipulace hostitele parazitem. Výsledkem není ani ucelenější přehled různých manipulačních strategií, ani podrobnější rozbor strategie, která se dotýká tématu vlastní práce. Je celkem zjevné, že autorka uvedla prostě to, co náhodou našla v literatuře.
- str. 8 – Cíle práce jsou jasné a logické. Ale očekával bych, že Úvod k nim čtenáře nějak dovede. „.....*tato práce se zaměřila na testování možného manipulačního vlivu.....*“ nebo tak nějak. Místo toho končí úvod jedním příkladem manipulace a následuje bez jakéhokoli shrnutí hlavních otázek problematiky několik dílčích cílů.
- str. 14 – Infekční experimenty byly prováděny ve dvou různých uspořádáních. Ty jsou jasně a srozumitelně popsány. Jasné ovšem není, proč byly použity dvě různé metody. Předpokládal bych, že popis metod bude obsahovat nějaké vysvětlení, kupříkladu jaké možné artefakty se tím měly filtrovat, jaké alternativní hypotézy navzájem porovnat, atd. Takhle to trochu působí „Uděláme to třeba tak a pak ještě třeba takhle“. (A neodpustím si upozornit, že formulace „Pro každý způsob usmrcení bylo použito 15 opakování“ budí dojem, že byl každý slimák zabit 15x.)

Nejsem zcela přesvědčen, že výsledky je možné interpretovat jako jasný průkaz manipulace. Nezpochybnuji tím statistickou oporu této interpretace, ale přeci jen - při malých číslech nás ani statistika nespasí. Navíc zůstává poměrně nejasná interpretace rozdílného výsledku dvou infekčních pokusů provedených odlišnou metodou (vysvětlení uvedené autorkou je jen velmi stručně naznačené a nemá žádnou oporu ve vlastních výsledcích). Tímto konstatováním nechci říci, že interpretace pokusů je provedena chybně, ale spíš se domnívám, že pro jejich jednoznačné vyhodnocení bude zapotřebí provést ještě několik dalších experimentů. To samozřejmě nijak nezpochybnuje kvalitu předloženého textu jakožto **bakalářské práce**. Ta zcela jednoznačně nejen splňuje všechny formální požadavky, ale jasně ukazuje schopnost autorky orientovat se v problematice na teoretické úrovni, uspořádat vlastní pokusy i kriticky vyhodnotit získané výsledky. Práci doporučuji k obhajobě.

Václav Hypša